

Päev käes, oh ven-nad, är - ga - kem ja Ju - ma - lat nüüd tä - na - gem, et

mei - e ööl, mis möö - da läind, Ta hoo - lel po - le hä - da näind!

2. Ja palugem, et aitaks Ta
meid ühel meelel elada,
et kaitseks meid ja kinnitaks,
ei meie pattu mäletaks!	4. Sa Poja läbi läkita
nüüd meile valgust, abi ka
ning ole toeks me hingele,
kui teda kiusab vaenlane!	6. Sull' ohvriks meie anname
nüüd oma suu ja südame,
kõik meie töö siis armu sees
läeb hästi korda Sinu ees.
3. Oh vägev Jumal igavest,
kes Sina oma heldusest
sel ööl nii suurel armuväel
meid hoidsid isalikul käel.	5. Oh Issand, vägev võidumees,
meid hoiä oma armu sees;
ja valgusta ja juhata,
kui kurjaga on võidelda!	7. Nüüd Poja läbi võta Sa
see ohver vastu armuga!
Su nime auks me rohkesti
siis Sinu armu maitseme.

*Viis: "Ma tulen taevast ülevalt"
(Vom Himmel hoch, da komm ich her)
Martin Luther, 1483-1546.
Sõnad: Böömimaa vennad.
Tõlge: Jakob Tamm, 1861-1907.*